

Neked is süg Hermész?

ELSŐ POZSONYI MŰFORDÍTÁS-OLIMPIA

Szeretsz a szavakkal játszani? Szívesen kipróbálnád, hogyan szólal meg magyarul egy szlovák vagy angol vers, egy izgalmas prózarészlet? Mutasd meg, te hogyan fordítanád!

A pozsonyi Comenius Egyetem Bölcsészettudományi Karának Magyar Nyelv és Irodalom Tanszéke műfordítói pályázatot hirdet olyan, Szlovákiában tanuló középiskolások, egyetemi hallgatók és doktoranduszok számára, akiknek még nem jelent meg önálló műfordításkötetük. A pályázathoz nem szükséges műfordítói tapasztalat: kíváncsiak vagyunk a kezdők ötleteire és megoldásaira is!

• KIK PÁLYÁZHATNAK?

A pályaműveket két részvételi kategóriában várjuk:

I. kategória: középiskolások (gimnáziumi és szakközépiskolai tanulók);

II. kategória: egyetemi hallgatók és doktoranduszok.

• MIVEL LEHET NEVEZNI?

A nevezéshez az alábbi szlovák és angol nyelvű versek és prózarészletek közül legalább **egynek** várjuk a magyar fordítását.

Próza:

Ring Lardner: I Can't Breathe (részlet)

František Švantner: Piargy (részlet)

Líra:

Percy Bysshe Shelley: To the Moon

Ivan Krasko: Stesk

Egy pályázó csak **egy** pályaművet küldhet be. A szakmai zsűri az eredeti szöveg megértését, a magyar fordítás nyelvi és stiláris kidolgozottságát, valamint az ötletes, az eredeti mű sajátosságait közvetítő megoldásokat értékeli.

Kizárólag saját, önálló fordítással lehet pályázni. Egy- és kétnyelvű papíralapú vagy elektronikus szótárak használhatók. A fordítás elkészítéséhez generatív mesterséges intelligencia és gépi fordítóprogram nem használható.

Ne feledd: Hermész, sőt akár Apollón is súghat, de a mesterséges intelligencia nem: a te nyelvi kreativitásodra vagyunk kíváncsiak!

• HOGYAN ZAJLIK AZ OLIMPIA?

A pályázatra otthon elkészített fordításokat várunk **2026. december 6-án éjfélig**.

A beérkezett munkákat a szakmai zsűri anonim módon értékeli, a díjazottakat pedig **2027 januárjában** a megadott elérhetőségükön értesítjük.

A pályázathoz kapcsolódóan **2027. február 11-én Pozsonyban** díjátadóval egybekötött szakmai workshopot rendezünk, amelyre minden pályázót szeretettel várunk. A workshopon közösen elemezzük a fordításra feladott műveket, és áttekintjük a beérkezett pályamunkák tanulságait, a fordítói kihívásokat.

A workshop keretében helyszíni műfordító versenyre is sor kerül. A helyszínen született fordításokat a zsűri külön értékeli, a legjobban sikerült munka alkotóját különdíjjal jutalmazza. A rendezvényt a pályázat és a helyszíni műfordító verseny ünnepélyes eredményhirdetése és díjátadója zárja.

A workshop helyszíne:

Comenius Egyetem, Magyar Nyelv és Irodalom Tanszék, Gondova 2, Pozsony, 811 02

• DÍJAZÁS

A díjazottakat könyvjutalommal és díszoklevéllel jutalmazzuk, a legjobb fordításokat pedig irodalmi folyóiratban jelentetjük meg. A helyszíni műfordító verseny győztese különdíjban részesül.

• HOGYAN KÜLDHETED BE A FORDÍTÁSODAT?

A pályaművet 2026. december 6-án éjfélig várjuk a **muforditas.palyazat@gmail.com** e-mail-címre docx formátumban. A fordítást tartalmazó dokumentumban ne szerepeljen a neved vagy más személyes adatod, hogy a zsűri anonim módon értékelhesse a pályaművet.

A levél tárgya legyen: *Hermész: műfordítás-olimpia*

A levélben add meg: a nevedet; az iskolád vagy egyetemed és karod nevét; az évfolyamodat; a részvételi kategóriádat; a választott mű szerzőjét és címét.

• EGYÉB INFORMÁCIÓK

A részvétel díjtalan.

A fordítandó szövegek a felhívás csatolmányában érhetők el.

A workshopon való részvétel nem feltétele a pályázaton való részvételnek.

A pályamű beküldésével a résztvevő elfogadja a Versenyszabályzatot (Štatút súťaže Első pozsonyi műfordítás-olimpia) és megerősíti, hogy ismeri a személyes adatok kezelésére vonatkozó szabályokat.

Kérdésed van? Írj nekünk!

Kapcsolattartó:

Czucz Enikő

muforditas.palyazat@gmail.com

CSATOLMÁNYOK

• RING LARDNER: I CAN'T BREATHE (részlet)

July 12

I am staying here at the Inn for two weeks with my Uncle Nat and Aunt Jule and I think I will keep a kind of diary while I am here to help pass the time and so I can have a record of things that happen though goodness knows there isn't likely to anything happen, that is anything exciting with Uncle Nat and Aunt Jule making the plans as they are both at least 35 years old and maybe older.

Dad and mother are abroad to be gone a month and me coming here is supposed to be a recompence for them not taking me with them. A fine recompence to be left with old people that come to a place like this to rest. Still it would be a heavenly place under different conditions, for instance if Walter were here, too. It would be heavenly if he were here, the very thought of it makes my heart stop.

I can't stand it. I won't think about it.

This is our first separation since we have been engaged, nearly 17 days. It will be 17 days tomorrow. And the hotel orchestra at dinner this evening played that old thing 'Oh, how I miss you tonight' and it seemed as if they must be playing it for my benefit though of course the person in that song is talking about how they miss their mother though of course I miss mother too, but a person gets used to missing their mother and it isn't like Walter or the person you are engaged to.

But there won't be any more separations much longer, we are going to be married in December even if mother does laugh when I talk to her about it because she says I am crazy to even think of getting married at 18. She got married herself when she was 18, but of course that was "different," she wasn't crazy like I am, she knew whom she was marrying. As if Walter were a policeman or a foreigner or something. And she says she was only engaged once while I have been engaged at least five times a year since I was 14, of course it really isn't as bad as that and I have really only been really what I call engaged six times altogether, but is getting engaged my fault when they keep insisting and hammering at you and if you didn't say yes they would never go home.

But it is different with Walter. I honestly believe if he had not asked me I would have asked him. Of course I wouldn't have, but I would have died. And this is the first time I have ever been engaged to be really married. The other times when they talked about when we should get married I just laughed at them, but I hadn't been engaged to Walter ten minutes when he brought up the subject of marriage and I didn't laugh. I wouldn't be engaged to him unless it was to be married. I couldn't stand it.

Forrás: <https://fullreads.com/literature/i-cant-breathe/>

• FRANTIŠEK ŠVANTNER: PIARGY (részlet)

Ešte vyčkávala. Lénino telo ohluchlo. Len nedávno nebolo na ňom miesta, ktoré by stálo v pokoji. Kožka na ňom špela, väzy pukaly, svaly sa hrdúsily navzájom a vo vnútri klokotaly divé peny. Lomcovala ním strašná búrka. A razom ohluchlo. Hej. Aj chotár tak náhle ohluchne, keď zapadne prvým snehom: Ešte včera po medziach prebehúvaly myši. Hrudôčky zeme sa pod ich nôžkami uvoľňovali a trúsily do suchej trávy. Lístie šušťalo, keď skackal žltanohý vták pod stromami, aj voda v studničke voľakde blbotala, ale naraz je ticho. Sneh, čo napadol, neodmäkol ešte natoľko, aby sa sošuchoval s konárov. Keď dýchneš, počuješ svoj dych, a viac nič. Zem tuhne a vzduch sa obaľuje mrazom. Naozaj. Lénino telo bolo ako chotár, zapadnutý prvým snehom. Tuhlo a obaľovalo sa mrazom.

Nedôverovala, hoci predpokladov na pochybovanie mala veľmi málo. Odvážila sa pošmyknúť dlane hore bokmi. Drobné zrníčka kože mrvily sa jej pod hmatom. Niekde boli drsné, inde hladučké ako zamat. Ale všetky rovnako nepríjemne chladily. Aha, tuto badať kôpky prs a tuto by to malo byť, kde sa nám prst pošmykol na obline ľavého rebra. Nuž načúvajte.

Tichota! Nič nepočuť! Žilôčka sa nezachveje. Kvapôčka krvi nezazvoní. Môžeš aj ucho priložiť, jediného zvúčika nevystriehneš. Tichota!

Forrás: https://zlatyfond.sme.sk/dielo/4011/Svantner_Piargy/1

● PERCY BYSSHE SHELLEY: TO THE MOON

Art thou pale for weariness
Of climbing heaven and gazing on the earth,
Wandering companionless
Among the stars that have a different birth, -
And ever changing, like a joyless eye
That finds no object worth its constancy?

● IVAN KRASKO: STESK

Dnes tichý som a chabý, jaksi bez nádeje.
Tak náhle spomnel som si na ďaleký domov,
tak náhle spomnel som si na stesk plachých očí.
Snáď preto tichý som a jaksi bez nádeje.
A slnko chlácholivo svoju večne mladú pieseň peje
v záhrade, po poli, po horách.
Po ceste spieva ju,
kde mladý topoľ, vyschnutý, bojácny a holý
vypráva, že už trápne nič viac nezabolí,
po lúčach, potok kde vrbinou jasotne beží,
bujare, bujare svieži,
podobný tomu v čiernych rodných horách,
kde moja mladosť mŕtva v bielom na pažiti leží.